

היתה לי ריעה,
לבדה אך לא בודדה.
קטנה אך עצומה
באומץ ובגאווה.

היתה לי ריעה
כמו על דף נייר,
צד אחד כתוב צפוף
כל קורות חייה,
בינינו, איתנו.
בצד השני
חלק, לבן.
אולי שם מונחים,
כתוב בדיו שקוף,
כל תולדות חייה
ומסתורי לבה
שלא יכולנו
ולא נוכל
לפענח.

היתה לי ריעה
ובמותה
לא אהפוך אותה
למלאך.
היא היתה כמונו
בן-אדם.
פעם ככה
ופעם ככה.

אם באמת
יש גן עדן
ומלאכים,
ואם היא בדרך לשם,
תהיה מופתעת
ותגיד "What me?"
נזכור אותה אומרת:
"We're getting there"
"We're getting there"

אם תפגוש שם
את אשר חפץ ליבה,
אשלח קולי אליה
אל הלא-נודע
לאמור -
אכן הגעת,
אכן הגעת.